

(2004/C 78 E/0755)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0926/03
van Peter Skinner (PSE) aan de Commissie

(24 maart 2003)

Betreft: Personeelsverplaatsing van Eastleigh in Groot-Brittannië naar Battipaglia in Zuid-Italië door Pirelli

Van een plaatselijk raadslid van Labour, Bill Luffman, verneem ik dat Pirelli illegaal 312 arbeidsplaatsen van Eastleigh in het zuidwesten van Engeland verplaatst heeft naar Battipaglia in Zuid-Italië dankzij een subsidie van 50 miljoen pond van de Italiaanse regering.

Kan de Commissie dringend een onderzoek instellen naar mogelijk misbruik van de gelden, op grond van het feit dat Italië met behulp van staatsgeld werkgelegenheid van een andere lidstaat aangetrokken zou hebben?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(8 mei 2003)

Het gemeenschapsrecht verbiedt niet dat ondernemingen met activiteiten in een of meerdere lidstaten deze activiteiten reorganiseren en hun investeringen verrichten overeenkomstig hun commerciële belangen.

Op 2 oktober 2002 heeft de Commissie steun voor Fibre Ottiche Sud voor een investering in Battipaglia in Zuid-Italië goedgekeurd. De goedkeuring was gegrond op de verenigbaarheid van het project met de voorschriften van de Multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten ⁽¹⁾. Voor verdere informatie betreffende dit onderwerp verwijst de Commissie naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-3777/02 van de heer Huhne ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB C 107 van 7.4.1998.

⁽²⁾ PB C 280 E van 21.11.2003, blz. 26.

(2004/C 78 E/0756)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1237/03
van Diana Wallis (ELDR) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: EER-overeenkomst inzake de uitbreiding van de Europese Unie

Kan de Commissie het tijdschema bevestigen voor de raadpleging van het Europees Parlement in verband met de afsluiting en ratificatie van de EER-overeenkomst met de kandidaatlanden betreffende de uitbreiding van de Europese Unie?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(25 april 2003)

De Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), waarbij de interne markt wordt uitgebreid tot Noorwegen, IJsland en Liechtenstein, dient naar aanleiding van de uitbreiding van de Unie eveneens te worden uitgebreid. Daarover moet met genoemde drie EER-landen van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) worden onderhandeld. Aangezien de EER-Overeenkomst een gemengde overeenkomst is, heeft de Commissie het door de Raad Algemene Zaken op 9 december goedgekeurde mandaat ontvangen om namens de Gemeenschap en de huidige lidstaten te onderhandelen. De onderhandelingen zijn op 9 januari 2003 op gang gekomen.

In de loop van de laatste weken is bij de zeer moeilijke onderhandelingen veel vooruitgang geboekt en kwam een pakket van uiterst nauwgezet tegen elkaar afgewogen elementen voor een overeenkomst tot stand, dat volgens de Commissie een spoedige afronding van de onderhandelingen mogelijk zal maken. De Commissie heeft met het Parlement over deze onderhandelingen verschillende keren van gedachten gewisseld.

De Commissie hoopt de onderhandelingen met de EER-EVA-Staten en de toetredende landen over de uitbreiding van de EER-Overeenkomst in de nabije toekomst te kunnen afsluiten. Zodra dat is gebeurd, wordt het ontwerp-instrument voor de EER-uitbreiding aan het Parlement bezorgd. Wat het tijdschema betreft, wordt verwacht dat het instrument voor de EER-uitbreiding tegelijk met het Verdrag betreffende de Toetreding tot de Europese Unie zal worden geratificeerd. Het Parlement zal erbij betrokken zijn door, in overeenstemming met artikel 300, lid 3, tweede alinea, van het EG-Verdrag, zijn instemming te verlenen, aangezien de EER-Overeenkomst behoort tot de categorie van akkoorden die door de Gemeenschap overeenkomstig artikel 310 van het Verdrag werden gesloten.

(2004/C 78 E/0757)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1266/03

van Caroline Lucas (Verts/ALE) aan de Commissie

(27 maart 2003)

Betreft: TRIP's-verdrag, UPOV-verdrag en rechten van landbouwers

De EU probeert in haar bilaterale handelsovereenkomsten bijna altijd haar partners te verplichten toe te treden tot internationale overeenkomsten inzake intellectuele eigendom die verder gaan dan hun bestaande verplichtingen. Een voorbeeld hiervan is het gebruik van de zogenaamde „TRIP's plus” waarbij de handelspartners verplicht worden toe te treden tot het Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekprodukten (UPOV-verdrag van 1991), dat voorziet in specifieke regels voor kwekersrechten die niet in het TRIP's-verdrag voorkomen. Het meest recente voorbeeld hiervan is de overeenkomst tussen de EU en Libanon; ook al is Libanon nog geen lid van de Wereldhandelsorganisatie toch wordt het verplicht om binnen de vijf jaar toe te treden tot het UPOV-verdrag van 1991 en het TRIP's-verdrag.

In haar werkdocument van september 2002 over de herziening van artikel 27, lid 3 b) van het TRIP's-verdrag en de verhouding tussen het TRIP's-verdrag en het Verdrag inzake biologische diversiteit merkt de Commissie op dat volgens artikel 27, lid 3 b) een effectieve bescherming sui generis van kwekersrechten vereist is. Zij geeft evenwel toe dat ofschoon het UPOV-verdrag van 1991 beantwoordt aan de normen inzake efficiëntie in artikel 27, lid 3 b), ook andere modellen van bescherming even doeltreffend kunnen zijn.

Bovendien wordt in het werkdocument gesteld dat vrijstellingen voor landbouwers (d.i. uitzonderingen op kwekersrechten of patenten die de landbouwers in staat stellen zaden of beschermde zadensoorten te bewaren, te gebruiken, uit te wisselen of te verkopen) onder bepaalde omstandigheden gerechtvaardigd kunnen zijn in het kader van artikel 27, lid 3 b) of artikel 30 van het TRIP's-Verdrag. Deze rechten zijn in het UPOV-verdrag van 1991 niet vastgelegd ofwel zijn ze strikt beperkt.

Kan de Commissie uitleggen waarom zij in haar bilaterale handelsovereenkomsten een reeks doelstellingen nastreeft die onmiskenbaar en effectief de toepassing in de weg staan van de meer flexibele regels inzake intellectuele eigendomsrechten voor plantensoorten die zijn vastgelegd in het multilateraal TRIP's-verdrag?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(30 april 2003)

Uit de mededeling (concept paper) van 17 oktober 2002⁽¹⁾ blijkt dat van de ontwikkelde landen van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) de Unie de eerste partij was die zich op inhoudelijke, constructieve en systematische wijze met de herziening van artikel 27, lid 3, sub b), van de Overeenkomst inzake de Handelsaspecten van de Intellectuele Eigendom (TRIP's) en met de daarmee verband houdende materies heeft beziggehouden.

De Unie heeft met name bevestigd dat het UPOV-Verdrag niet het enig mogelijke speciaal op de bescherming van plantenrassen gerichte model was en gepleit voor een interpretatie van de TRIP's-Overeenkomst die de mogelijkheid van vrijstellingen voor landbouwers zou omvatten. Deze benadering werd door de leden die ontwikkelingslanden zijn, zowel in de TRIP's-Raad als in de Commissie voor Handel en Milieu gewaardeerd.

De door de Unie gesloten bilaterale handelsovereenkomsten bevatten een verwijzing naar het UPOV-Verdrag in de vorm van hetzij een verbintenis tot naleving van dit Verdrag hetzij een clausule betreffende het leveren van „redelijke inspanningen” (die evenwel op zich geen bindende verplichting inhoudt). Deze verbintenissen maken deel uit van een evenwichtig pakket van wederzijdse verbintenissen en concessies, die niet werden opgelegd maar door de handelspartner vrijwillig werden aanvaard.